

Altså, målsætningsmønster, egnsudvikling osv. ændrer sig jo ikke på 2 år, hvis ellers hr. Jeppe Kofod kan huske, hvornår det var, Socialdemokratiet mistede regeringsmagten. Så vi må bede om, at vi får proportioner på det her, hvad det er og hvem, der er skyld i hvad.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jo, jeg kan godt huske, hvornår regeringsmagten skiftede. Jeg kan sige, at fra 2001 til 2003 satte bl.a. den forhenværende Venstreborgmester fokus på regeringens politik ved at konstatere i et brev til regeringen, at man ved den første finanslov, som den borgerlige regering fremlagde, umiddelbart mistede 30 statslige arbejdspladser på Bornholm som følge af den.

Jeg husker udmærket regeringsskiftet og det, der kom i kølvandet på regeringsskiftet. Derfor var det meget relevant, meget relevant, at den nye regering i 2003, 2 år efter at den var kommet til, begyndte at sætte fokus på de her ting her. Hellere for sent end aldrig, kan man sige.

Men det, der er spørgsmålet nu, er: Hvad er resultatet af det regionale vækstsamarbejde? Hvor er det, man kan vise resultaterne? Hvad er der sket? Der er jo ikke sket noget, og derfor synes jeg, det er fint, jeg synes, det er strålende, at man fortsat vil lave regionalt vækstsamarbejde eller regionale vækstfora, som det kommer til at hedde i dag.

Men spørgsmålet er: Hvad er succeskriteriet? Når vi står her næste år, hvor er det så, vi kan sige: Her har regeringen virkelig lykkedes med at vende en udvikling ude i regionerne?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg tror, at vi vil se fornemme resultater på baggrund af vækstfora og på baggrund af de beslutninger, der træffes i kølvandet på kommunalreform, forsvarsforlig, udligningsreform. Der er masser af politisk fokus præcis på de her problemer. Det er faktisk grundlæggende for regeringens politik, at man er opmærksom på, hvad det betyder for alle egne af Danmark, og derfor er det godt, at der er fokus på det, og det er altså ikke nok, at man en gang imellem tager en debat og siger: Nu skal vi bekymre os om det.

Det, der er det hensigtsmæssige, er præcis det, regeringen gør, at man i hver eneste store beslutning tager de her hensyn og sætter dem i fokus. Det er i det lys, man skal se regeringens bemærkninger om, at vi er opmærksomme på

dem i alle skridt og i alle tiltag. Det er bevist ved kommunalreformen, det er bevist ved forsvarsforliget, så hr. Kofod kan være helt tryk, situationen bedrer sig stille og roligt og bliver langt bedre, end den var under tidligere regeringer, som åbenbart har haft problemer, kan jeg konstatere på spørgeren.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Leif Mikkelsen svarede hr. Ole Glahn, at det ikke var rigtigt, at hr. Leif Mikkelsen havde sagt, at det vil betyde ringere service. Det tror jeg faktisk er rigtigt. Jeg vil godt støtte ordføreren i, at det ikke var sådan, han sagde. Det, hr. Leif Mikkelsen sagde, er, at der gerne må være forskel på land og by, og så kan man selvfølgelig godt spekulere lidt over, hvad forskellen på de to udsagn så er.

Jeg vil godt have ordføreren til at udtrykke, hvor det slogan, regeringen havde med »Et Danmark i balance«, blev af. Regeringen begyndte sådan set med at sige, at vi skulle have et Danmark i balance. Nu siger ordføreren, at der gerne må være forskel. I hvor vid udstrækning skal den forskel forstås?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu går jeg da ud fra, at hr. Kristen Touborg og jeg kan blive enige om, at der er forskel på land og by, og at vi måske bor steder, hvor vi kan erfare det hver dag, og at vi måske også bor der, fordi vi godt kan lide de forskelle, der er på land og by. Så det med at tro, at der ikke skal være forskelle, er dog en illusion. Det er sådan set en af de betingelser, der er for, at man som menneske kan foretage nogle valg, så det synes jeg er godt og rigtigt.

Danmark i balance: Det er jo altså at skabe muligheder. Jeg vil bare gentage, at det stærkeste fokus jo præcis er på de vækstfora, der nu bliver etableret i kølvandet på kommunalreformen, hvor vi siger: Der er muligheder for alle – kommuner, amter – for at tage hånd om det her og lave en politik på området.

Jeg tror på, vi tror på i Venstre, at det bliver forstærket af, at den kommunedannelse, vi nu har fået, med 98 af slagsen, vil betyde, at enhver kommune i Danmark kommer til at interessere sig for det, fordi man både kommer til at indeholde land og by med de kommunestørrelser, vi